

Dona! Dona!

Dona ...

Sta prispeli? Živjo.

-Živjo.

Pa kje si ti?

-Tukaj sem.

Dobila si darila.

-Vidim neke čudne predmete.

Malenkosti.

Kje si, mama!

-Tu sem, lepotica moja.

Imaš nov pulover?

Ivanin je.

-Sklada se s tvojimi očmi.

Glej jo, mala moja.

-Živjo, mama.

Vzemi to,

jaz grem po tretjega.

Vukašin!

Vukašin!

Živjo! -Živjo.

-Kje si ti?

Tu sem.

-Si prišla, kaj?

Ravnokar. -Kaj pa Marta?

-Tudi ona je prišla z mano.

Oglasi se.

-Bom.

Hej, ne povej ji,

da si me videla. -Ne bom.

Adijo.

Še tretji je tu.

-Ja. Boš kavo? -Lahko.

Boš tudi ti kavo, Marta?

-Ne.

Nevena ...

Pridi, da ti nekaj pokažem.

-Komu? -Tebi.

Tebe kliče.

Takoj bom, mama.

Zadnjič sem našla tole.

Poglej to, prosim te.

Ojoj, kako sem grda.

-Nisi. Kaj pa govoriš?

Poglej to.

-Naj pogledam.

Super si.

Bala sem se, kakšna boš ...

Res?

Poglej to, lepo te prosim.

Hudo.

-Grozna sem.

Prelepa si.

-Obupna sem.

Poglej, kako ti pristaja ta frizura.

Spet bi se morala tako postriči.

Mama, kam si dala ...

Glej jo, čisto spodaj.

Glej ...

To sem dala sem noter

leta 2007.

Podarjam ti ta bombon,

lahko ga poješ.

Resno?

-Ja.

Enako diši.

-Ja, saj je zavit.

Se hecaš?

-Ne, resno ti pravim.

Mama, me zafrkava?

-Glede česa? Nisem slišala.

Ta bombon je bil tu
od leta 2007? -In?

Kaj mu manjka?

-Nič. -Pa ga ti vzemi.

Tebi sem ga podarila.

-Nena!

Voda za kavo vre.

-Tu ga imaš. Za naslednjih 10 let.

Kako si?

-Zakaj?

Vprašam.

-Super. -Ja?

Res sem super.

-Super.

Od kdaj jo kličeš Nena?

Kdaj sem ji tako rekla?

-Prejle.

Rekla si:

Nena, voda za kavo vre.

Kaj je narobe s tem?

Nič ni narobe,
samo zanima me,

zakaj daš otroku neko ime,
potem pa jo kličeš Nena.

Ljubkovalno ji tako rečem.

Zanima te, zakaj daš otroku eno ime,
kličeš ga pa po drugem? -Ja.

Oče je izbral ime zate,
jaz pa za Marto.

A kako izbereš ime za otroka?

Mama,
kako si izbrala ime zame?

Všeč mi je bilo.

Slišala sem ga, všeč mi je bilo
in dala sem ti ime Marta.

To ni neka strašna filozofija.
-Ne razumem.

Pridi, Marta.
-Že grem.

Do kdaj bosta tu?

Do nedelje.

Marta, do kdaj bova tu?
-Do nedelje.

Zdaj, ko imata avto,
bi lahko prihajali pogosteje.

Lahko bi.
-Se strinjam.

Odlična kava.
-Res? -Ja.

Pridi, Marta.
-Prihajam.

Stoli so odlični,
zelo udobni so. -Super.

Kajne?
-Ja, krasni so.

Samo nekam veliki so,
a se bom že navadila.

Zakaj? -Ne nakladaj, mama.
Odlični stoli so, udobni.

Malo so težki. -Prav je tako.
Ne pa tisti majhni, ki si jih imela.

Se opravičujem,
tile so veliko boljši.

Prej se nisi imel kam nasloniti,
zdaj pa se lahko.

Ja. -Udobni so.
-Se opravičujem.

Je dobro?
-Odlično.

Res?
-Tudi jaz bom vzela.

Te moti dim?
-Malo pa.

Po mojem okusu je.
-Res? In kaj to pomeni?

Da je kiselkasto.
-Veliko višenj je v njem.

Ja, odlično je.
-Super.

Vukašin!

Marta!

Pokaži osebno!

Kupil sem motor.

Resno?
Kdaj? Kako?

Varčeval sem.

Greva en krog.

Ni še zrihtan.
-Daj no. -Pač ...

Pridi. -Prav, a ko ga zrihtaš,
me moraš peljati. -Bom.

Greva.

Drži me.
-Držim te.

Spusti se, da razširim roke.
-Daj.

Dobro, dovolj.

Super ...

In kaj bova potem?

Kaj?
-Kaj boš potem? -Potem ...

Me boš peljal na pivo.
-A, tako?

Vozil te bom okrog
in peljal na pivo? -Ja.

Dobro.

Bi kaj spila?
-Ne.

Si prepričana?
-Ja.

Prav.

Zakaj jih nosiš s sabo?
-Nikoli ne vem, kdaj bo sončno.

Ne gledaš
vremenske napovedi? -Ne.

Tudi dežnik nosim s sabo.

Veš, da bo v nedeljo snežilo?
-Res?

Pripravljen sem.

Marta!

Marta!

Marta, kaj ti je?

Marta ...

Kako mi pristajajo?

Izjemno.

Kaj si kupil?

-Nič.

Te zebe?

Ne. Pa tebe?

Ne vem.

-Te zebe?

Občutek imam,
da so bili prej dnevi daljši.

Danes je najkrajši dan v letu.

Ne zajebavaj me.
Resno mislim.

Ne zajebavam te,
danes je zimski solsticij.

Dan traja komaj osem ur.

Kaj?
-Res.

Devet ur je krajši kot poleti.

Dona! Dona ...

Dona!

ZIMSKI SOLSTICIJ